

har lidt meget store Tab derved, er jo bevisligt. Det forekommer mig derfor, at set fra denne Side er det ikke en Erstatning, men en Slags billig^g Hjælp for Tab, der ere lidt væsentlig ad den Vel, man her vil yde en af Medkontra- henterne, ligesom man har ydet en Anden den. Det forekommer mig, at Thinget vilde handle inkonsekvent ved ikke at yde den Vedkommende den samme Hjælp, som er bleven ydet en anden Kontrahent, der dog ikke har havt saa store Tab som denne Vedkommende. Naar jeg sammenligner dette med en positiv Vedtagelse af en Bevilling forleden under Finantslovens Behandling, kan jeg ikke skjønne rettere, end at der er langt stærkere Grunde til at vedtage denne Genstilling, end der var til at vedtage den anden. Jeg vil derfor meget anbefale Thinget i dette enkelte Tilfælde at bevare Ordet for et indenfor fornuftige Grændser viist Billighedshensyn. Jeg vil indrømme, at sommetider løber Hjertet for stærkt af med dette Thing, saa at Grundene blive langt tilbage; men her ved denne Henvisning kunne Hjerte og Forstand meget godt følges ad.

Dinesen: Jeg hører til det Flertal, der ikke har kunnet deltage i at foreslaa det af den

arede sidste Laler omtalte Andragende henvist til Indenrigsministeren. For det Første kunne vi ikke erkende Rigtigheden af, at den paagjældende Andrager var den Første, der brød Isen med Hensyn til, at private Danske paatog sig Sernbaneanlæg her i Landet; ialtsald er der jo Andre, der ogsaa gjerne ville tilvende sig den Vre. Hvorledes det nu forholder sig dermed, skal jeg ikke udtale noget Afgjørende om, men Flertallet har paa den anden Side havt fremtrædende Betænkkeligheder med Hensyn til at deltage i denne Henvisning, idet det har skjønnet, at der kunde være temmelig Mange, der vilde befinde sig i tilsvarende Tilfælde som denne Andrager, om ikke paa dette, saa paa andre Omraader, og at det let kunde føre til Konsekventer, som det ikke vil være muligt for os at overse. Det er disse Grunde, der have været bestemmende for os til ikke at deltage i dette Forslag.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Indstilling under Nr. 2 af Udvalgets Mindretal (Berg, Bøffen, Sørup og Th. Nielsen):

(Bet. Nr. 4.) Andragende fra Baron G. N. Gedalia i Kjøbenhavn om, at der maatte blive ham tilstaaet et aarligt Beløb i Anledning af Tab ved Sernbaneanlæg, henvises til Indenrigsministeren.

vedtoges med 36 Stemmer mod 31.

2) Indstilling under Nr. 4 af Udvalget:

(Bet. Nr. 14.) Andragende fra 365 Beboere i Børkop Postdistrikt om Oprettelse af en regnskabsførende Postexpedition ved Børkop Sernbanestation henvises til Indenrigsministeren.

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

3) Indstilling under Nr. 5 af Samme:

(Bet. Nr. 17.) Andragende fra Elektriker, forhenværende Telegrafist ved Statstelegrafen Edvard Julius Lauritzen om en Understøttelse henvises til Indenrigsministeren.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

4) Indstilling under Nr. 6 af Samme:

(Bet. Nr. 21.) Andragende fra Sognepræsten og 2 Gaardeiere paa Durs om en bedre Postforbindelse for Den henvises til Indenrigsministeren.

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.